

1 kontakt

med
O U R E B A P T I S T K I R K E

Nr. 6

Oktober
November

2015

Afgudsdyrkeren som gæst

Legenden fortæller, at Abraham en dag gennem en døråbning fik øje på en gammel mand, der kom vandrede langs vejen. Det virkede, som om manden var træt og havde været på vej i lang tid - hans tøj var støvet, og fødderne var fyldt med sår.

Abraham fyldtes af medfølelse

og inviterede manden indenfor for at dele et måltid med ham. Og så kunne gæsten derefter tillbringe natten i lejren i en blød seng. Vandreren tog taknemmeligt imod tilbuddet.

Ved middagen noterede Abraham sig, at hans gæst hverken velsignede maden eller takkede Gud for den, og Abraham

kunne ikke lade være med at spørge hvorfor.

”Jeg dyrker ildens Gud og ingen anden”, blev der svaret.

Svaret gjorde Abraham så vred, at han straks smed manden ud. Han fik ikke engang lov til at afslutte sit måltid. Senere samme aften talte Gud til Abraham.

”Hvad skete der med din gæst, den trætte vandringsmand?”

Abraham forklarede, at han ikke kunne tolerere en gudsbespøtter som gæst i sin lejr.

Da svarede Gud: ”Jeg har passet på denne mand i tres år på trods af, at han aldrig har tilbedt mig. Kunne du så ikke have holdt ud en eneste aften for på den måde at vise ham min kærlighed til ham?”

Fra bogen: ”Altid elsket” af Kristina Reftel

Gæstfrihed og åbenhed er betydningsfulde gaver, vi kan give dem, der kommer forbi vores dør. Derved viser vi Guds kærlighed, der omslutter alle. Selv dem, der endnu ikke tror på Gud.

En gæstfri kirke - Foto Ninna Toft Rasmussen

"Se, Jeg er med jer. . ."

Er nogen i Kristus

Her ovenfor ser vi et såkaldt emblemmaleri, der udsmykker Sortebrødre Kirke i Viborg.

Øverst står med gamle, snørklede bogstaver og den stavemåde, der hører 1700-tallet til: *Er nogen i Kristus, er han en ny skabning.*

2. Kor 5,17.

Det er Paulus, der jubler over, at livet bliver nyt, når vi får lov at være og leve i Jesus Kristus.

At være i Kristus er at være en ny skabning. Vi bliver i dåben føjet sammen med Jesus Kristus. Vi bliver hans. Vi fødes på ny. Så hans liv bliver vores liv. Så Hans kærlighed bliver vores kærlighed, så hans sind bliver vores sind. I dåben gen-skabes vi i Jesus Kristus. Nye skabninger i ham.

Denne fantastiske og gennemgribende forvandling illustreres på billedet, der i forgrunden viser nogle sommerfugle-pupper. Nogle er endnu helt lukkede, andre er allerede åbne og sommerfuglen svæver glad og let af sted midt i billedet.

Så fantastisk er den nyskabende forvandling i Kristus: Som en overgang fra den blinde sommerfuglelarve i sin til-lukkede puppe til den fine, smukke, frit svævende sommerfugl, der glad åbner sig mod livet og verden; folder sin vinger ud og flyver frit omkring.

Det er den nyskabelse, Gud giver os i dåben og i tilhørsforholdet til Kristus, som det gamle billede og teksten formidler til os i dag. Tillykke med din nyskabende dåb.

Poul A. Beck

Når du vil bede.

Hellige Ånd,

du fylder universet.
Med stilhedens åndedræt
siger du til enhver af os:
"Frygt ikke, i dit dybeste indre
er Gud nærværende:
Søg og du vil finde."

Nådige Gud,

evangeliet hjælper os
til at forstå disse gode nyheder:
Ingen, nej, ingen er udelukket
hverken fra din kærlighed
eller fra din tilgivelse.

Br. Roger af Taizé

Vær med os i dag,

I os for at gøre os rene,
Over os for at rejse os,
Under os for at støtte os,
Foran os for at lede os,
Bag os for at tøjle os,
Omkring os for at beskytte os.

Ukendt

Bank også i dag på mit barnesind

Jeg lukker ofte døren
og vil gå hjemmefra,
skuffet

som barnet, der vil findes.

Jeg håber,
at du også i dag
banker på mit barnesind.
Så vil jeg lukke op
og komme hjem.

Kirsten Jørgensen

Du tager imod alt,

hvad vi kommer med
Kære Gud!

Vi takker for en ny morgen
i dit nærvær
og under din velsignelse.

Tak, at vi altid
kan komme til dig,
hvad enten vi er kede af det, trætte,
stressede - lykkelige.

Tak, at du tager imod alt,
hvad vi kommer med.

Hjælp os at lægge vort liv
i dine hænder.

Vi beder for folk i krig, i nød
og i sult - for alle, der lider.
Velsign også vor familie
og venner og de mennesker,
vi møder på vor vej.

Christina Helene Sørensen

kontakt Kirkeblad for Oure baptistmenighed
106. årgang

Redaktør: Poul A. Beck, Jegstrupvej 61, 8800 Viborg, tlf.: 8661 4777, beck@paradis.dk

Layout: Jan Carstens, Glentevej 10, 8800 Viborg, tlf.: 2165 2198, c@rstens.eu

Tryk: Born Grafisk Tryk, Viborg

Eftertryk efter forudgående tilladelse er mulig.

Baptistkirken i Danmark - Lærdalsgade 7, st. tv. 2300 København S - www.baptistkirken.dk

Hvad er forskellen?

Fornylig holdt jeg et bryllup. Brudgommens kollega, der ikke er vant til at komme i en Baptistkirke, skulle tage billeder. Han ville oprigtigt gerne vide: *Hvad er egentlig forskellen på Baptistkirken og den almindelige Folkekirke.* De tre vigtigste forskelle, synes jeg, er:

Selvvalgt dåbs-tidspunkt

Vi døber ikke børnene som spæde. Dåben, finder vi i Bibelen, er så afgørende en beslutning i ens liv, at det må vi alle have lov *personligt* at tage stilling til. Derfor fortæller, forkynder, formidler vi til børn, unge, voksne, hvad den store og fantastiske fortælling om Guds skabende og ny-skabende kærlighed går ud på (du kan fx læse et eksempel på side 2 i dette blad). Sådan at det bliver det moderne menneskes *egentlige, frivillige og glade valg*: Ønsker jeg Gud og hans kærlighed i mit liv - eller ej?

Det syntes brudgommens kollega var meget sympatisk. Det glæder mig naturligvis, at denne baptistiske grundidé passer godt til moderne mennesker. Vi ønsker selv at træffe vores valg i livet. "Baptist" betyder for øvrigt blot "døber" på bibelens originale sprog: Græsk.

Selvbestemmelse: Pandekage-proces

Vi er ikke underlagt folketinget og biskopperne. Da vi nu alle i Baptistkirken som personlige ansvarlige, modne mennesker har valgt: Ja tak, jeg vil rigtig gerne leve mit liv i Guds kærlig-

hed og med håb om alt godt nu og al tid, så synes vi også, det bedste er, at vi i fællesskab træffer de nødvendige beslutninger i kirken. Alle er vi jo myndige, ligeværdige i Guds øjne: Ung & gammel; rig og fattig; klog eller mindre klog; alle hører vi sammen som ét levende, dynamisk fællesskab. Vi ser ikke op til eller ned på hinanden, men betragter os alle som lige og ligeværdige i Guds Kirkes fællesskab. Det er som en stor familie. Den er jo også sat sammen af unge, modne, ældre og med alle slags livserfaringer og en mangfoldighed af behov.

Derfor kan vi alle være med i beslutningsprocesserne i kirken. Vi mødes nogle gange om året til menighedsmøde. Det *minder om* en demokratisk forsamling, hvor alle har stemmeret. Men der er jo ikke megen familiesammenhold i at stemme nogle ned! Derfor er det afgørende samtalen og dialogen. Det er en pandekage-proces, hvor hver lægger sine pandekager i stakken, og pludselig har vi en helt stor stak pandekager. Den første lægger sin pandekage: Spiller ud med en idé til processen. En anden tænker lidt videre og lægger sit input oven på. Så

gør en 3. opmærksom på noget, vi ikke må overse og lægger dermed endnu en pandekage i stakken. En 4., der indtil nu måske blot har lyttet, får pludselig en idé, som ingen havde, da vi begyndte samtalen. Og med ét er løsningen klar.

Sådan får vi i fællesskab formet en unik pandekage-proces, hvor tanke er lagt på tanke, idé har formet idé, og med ét står vi med en stor stak pandekager eller idéer, langt rigere og bedre end hvis nogle få skulle beslutte alene.

I fællesskab får vi skabt den bedste løsning, som respekterer forskellige synspunkter og kan munde ud i en beslutning, som alle har det godt med. Ingen har det jo godt i en familie, hvis ikke alle har det godt. Og de beslutninger, vi tager i fællesskab, giver ejerskab.

Selvfinansierende

Det sidste er vigtigt: At vi i Baptistkirken har ejerskab og kærlighed til kirkens beslutninger, liv og virke. For vi ønsker også selv at samle de midler ind, der er nødvendige for at føre de trufne beslutninger ud i livet. Alt, hvad der behøves af midler, samles ind blandt alle, der ønsker at bidrage til kirkens liv. Også her er der fuld frihed og ingen tvang. Hver enkelt giver, som Gud nu taler til den enkeltes hjerte. For det at give er en hjertesag: At kunne give med glæde fordi vi først har modtaget så rigt fra Gud. Gud elsker en glad giver. Alt, hvad vi med glæde kan give fra os, tager Gud glad imod og giver straks videre gennem kirken til dem, der behøver det mest.

Det, synes jeg, er de 3 vigtigste forskelle:

- **Selvvalgt dåbstidspunkt**
- **Selvbestemmelse**
- **Selvfinansierende**

Det blev et fantastisk bryllup og nogle fremragende billeder.

Poul A. Beck

